

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Procurandam esse à Regibus inter subditos legis diuinæ
obseruationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

S. 1. Procurandam esse a Regibus inter subditos legum diuine obseruationem

Lex Evangelica & Deut. 28.

Ecclesia.

Epist. 75.

POSTquam prime huic obligationi satisfecerint Reges & gubernatores, diligentem debent operam dare, vt reliqui omnes, in primis diuinam euangelicam legem custodiant: ex qua tãquam ex origine & radice dependet custodia reliquarũ legũ; & tota felicitas aut infelicitas Reip. quemadmodũ Moyses monuit populũ Hebrẽum, *ke precatus mille benedictiones eum seruantibus, & mille imprecationes transgredientibus.* Secundo loco studere debet, vt Ecclesie leges seruentur, etiã gloriantes, quod eius sint *fili* in protegenda ac defendenda sancta sua matre, curãdo, vt quod illa præscribit, ad vnguem seruetur: nam vt S. Leo Papa scribens ad quendam Imperatorẽ dixit: Deus tibi dedit regni potestatem; non solum vt mundũ gubernes; sed nominatim, vt Ecclesiam defendas: reprimens improborum hominũ temeritatem; & manu tenens, quod in illa benè est constitutũ. Sed blandiũs adhuc Deus D. N. idem dixit per Isaiam, loquens de primãua sua Ecclesia: *1 Et erunt Reges nutritii tui, & regina nutrices tua: vultu in terram demisso adorabunt te, & puluere pedum tuorum lingent. Et scies, quia ego Dominus, super quo non confundentur, qui expectant eum:* quasi animum ei adderet, ne timeret aut pusillo esset animo, quod paruam se, debilem, ac inermem videret: ego enim, inquit, efficiam, vt ipsi Reges, & Regina terrã tibi sese subdant tanquam seruas; teq; summa reuerentia & humili subiectione colant, ac venerentur: & tanquam nutritij & nutritiã te in suis vlnis gestent, & sustentent; potestatisq; suã regis brachijs tueantur ac defendant: Debet certè hoc Ecclesie, quã mater & nutritrix eorum est, quoad *spiritualia*; illa enim genuit eos in filios Dei per sacra *Baptismum*; eos nutrit lacte suã *doctrina*, alit Sanctis *Sacramentis*, gubernat sanctis suis *legibus* & consilijs; iuuat, suis *orationibus*, & sacrificijs. Quam magnũ ergo est, quod ipsi Reges & Regina nutritij sint, ac nutrices Ecclesie in *temporalibus*, suis eam diuitijs dirando, armis propugnando; & viam aperiendo, vt eius gloria per vniuersum mundum dilatetur? Ex quo fit, vt nullum aliud vitium aded debeant detestari, ac persequi in Rep. atq; *heresim*: hoc enim ait S. Hieronymus esse *Idolum* in templo Dei positũ quod Christus D. N. in *abominationem desolationis* appellauit: eò quod reuera *Heretis* abominetur, vastet, ac destruat Fidem ac Religionem, & quodcunq; regnũ siue Remp. quam ingreditur, perturbet; & leges Christi, & Ecclesie suã proiciat ad terrã: quã propter digna est, quã omnes detestentur; & vastare, ac in profundum mittere, diligentissime studeant. Et quoniam *spiritualia* Ecclesie arma ad id non semper sufficiunt: necesse est, Reges eã adiuuare, vt hoc *Idolũ* extra sanctum Dei templũ proiciatur, abscindendo *Idoli n. Dagon caput* & vtrasq; *palmas*, ne loqui, aut operari, aut præualere possit. Et hoc

Reges temporalia se-
minant, spi-
ritualia
merunt.

Dan. 9. 27.

Et

in Mat. 24.

15.

Heretis

Reges extir-

pend.

D. I. Reg. 5.

Tr. 11. in 10.

(ait

(ait S. Aug.) esse proprium officium Regum, ut Ecclesia sancta, cuius filij ipsi sunt, habeat ipsorum tempore integram pacem, & quietem. Et quemadmodum dixit Celestinus Papa scribens ad Theodosium Imperatorem magis sollicitos esse oportet de pace Ecclesiarum contra hereticos, quam de suorum statuum securitate. Cum enim prima eorum cura esse debeat, ut, quæ Deo placent, conferentur, si ei attendant, reliqua omnia felicissimè eis adijciuntur.

Et HINC sequitur, meritò debere illos summa vigilantia attendere, ut omnes occasiones publicorum peccatorum suis subditis remoueant, in quibus Deus ipse offenditur, & eius sacra religio cultusque contemnitur. Nam hoc genus peccatorum valdè disponit ad hæreses & apostasias: & quæcunque incuria in eis auertendis adeò degenerat à Christiana gubernatione, ut plurimum obscuret aliorum operum gloriam, quantumuis egregia & gloriosa sint; quemadmodum insinuauit Sapiens loquens de Regibus suæ nationis: *opraer David, & Ezechiam, & Iosiam, omnes peccatum commiserunt: nam reliquerunt legem alvisimi, Reges Iudæ, & contempserunt timorem Dei, quæ sententia vna est ex difficillimis, quæ sunt in sacra scriptura: nam inter tres illos Reges, quos asserit innocentes, vnus fuit David, qui graui peccata adulterij & homicidij commisit: & præter illos tres, alij quoque laudantur in scriptura, tanquam valdè iusti, quales fuerunt Rex Asa, & Rex Iosaphat. Sed quoniam Spiritus Sanctus semper est verax in ijs quæ dicit, necesse est dicere: omnes Reges Iudæ, præter tres nominatos, aut fuisse Idololatrias; aut, si iusti fuerunt, ut scriptura indicat, aliquam negligentiam admisisse in remouendis ex regno suo publicis occasionibus transgrediendi legem Dei, & idololatrandi, quare eadem sacra scriptura addit, de Asa & Iosaphat: quòd p excessa non abstulerint, in quibus populus idolis sacrificabat: hoc autem erat contra Dei præceptum, & non nihil redolebat idololatriam, in ipsis Regibus: & hæc sola negligentia, quæ perdurauit vsque ad tempus Regis Ezechia: q qui ea dissipauit satis fuit, ut illi non computarentur in numero Regum perfectorum, sed peccatorum. Et quamuis David graui illa peccata admiserit: illa tamen non fuerunt contra religionem & cultum diuinum; sed ex passione, tanquam homo imbecillis cecidit, & mox insignè fecit pœnitentiã. Tantumq; Zelum habuit, ut lex Dei seruaretur: ut propter alia peccata non amiserit cõpellationem Perfecti: & ita dignus fuit, qui inter eos, qui non peccauerant computaretur. Ut Reges & Principes videant in his exemplis, quantum referat ipsorum, nõ esse negligentes in permittendis occasionibus publicis legem Dei transgrediendi, quando commodè possunt eas absque grauib; alijs damnis remouere: talis enim incuria sufficit, ad gloriam obfuscandam, quam præclaris alijs facinoribus essent promeriti, nec tamen ex altera parte animum abiiciant, si tanquam debiles aliquando labantur: siquidem perfecta pœnitentia tanti est apud Deum, ut propter eam Deus peccati ipsorum obliuiscatur.*

Ribaden.
l. 1. c. 17.
Ap. Bar. 1. 5.
anno 431.

Occasio pu-
blicorum
peccatorum
collatur.

o Ecc. 49. 5.

Negligentia
in Religione
Peccatum
proprie à
Deo dicitur.
p 3. Reg. 15.
14. c. 22.
44.
2. Par. 20. 13.
q 4 Reg. 18.
4.

Zelus Dau-
dis peccata
eius extin-
xit.